

НЕДЪЛЯ

ПОДИРЪ ВЪЗДВИЖЕНІЕТО ЧЕСТНАГО КРЕСТА.

Камъ полза човѣкъ аще вѣсъ мѣръ
пріобрѣаетъ душъ свою отпра-
титъ.

Благослови отче

Както земный царь вооружава сколта войскъ, кога има бой и а под-
канѣ да са вѣ до смърть, за което има обѣщава честъ и голѣма славѣ,
т旣 и Христосъ далъ на сичките христіане своя крестъ, и тарпѣ-
ніе като неповѣдимо орбѫде, (силафъ) и подканѣ синца ны да тарпиме
на този свѣтъ сичките бѣды, за които обѣщава намъ царство небе-
сное, честъ и безкрайно веселїе, каквото ще чуете сега отъ евангеліето.

Отъ марка зачало лз.

Рече господь, който иска да варви подиръ мене, да са отъ рече отъ
себе си, да земни своя крестъ и да варви подиръ мене: защото, кой-
то иска да си спасе душатъ, той трѣбъ да а погуби. И който си по-
губи душатъ за мене и за евангеліето, (правдата) той ще а спасе.
Камъ полза ако придоби човѣкъ сичка свѣтъ, а душатъ си да из-
губи, и каква заплатъ ще даде за своятъ грѣшилъ душъ: защото
който са отрече тѣка отъ Христа, и Христосъ ще са отрече отъ него
на второ пришествїе.

ТЪЛКОВАНІЕ.

Богъ като направилъ сичките животни на свѣтъ, най послѣ направилъ
и човѣка по своята прилика: но защото го направилъ, само-
воленъ, и самовластенъ, за твой не сили никого за спасеніе. Син-
ца ны вика на спасеніе, но самоволно, а не со сила: защото дума:
който иска своето спасеніе, той да варви подиръ мене, да не отива
самъ во вѣчна мъка заради свѣтските сладости: защото, който е
блудника завистникъ, грабителъ, піаница, той не варви подиръ Хри-
ста, но подиръ волатъ си, за твой нѣма да влезни въ царство небе-